

nuværende Landarbejdere kunne udføre, er i Strid, som sagt, med den Mening, selv Landarbejderne have, og de maa dog ogsaa have Forstaaelse i saa Henseende. Det ærede Medlem udtalte som en af de Ting, der bør siges, naar vi skulle danne os en klar Forstaaelse af, paa hvilket Standpunkt vi skulle stille os med Hensyn til Spørgsmaalet: Beskyttelse eller ikke Beskyttelse, at England i de sidste 50 Aar gennem Frihandel er gaaet stærkt frem. Jeg tror ikke, det er noget overbevisende Argument. Thi ganske sikkert er England i de 50 Aar gaaet frem i Velvære, men det kan man for øvrigt ogsaa sige om den hele Verden. Tyskland er absolut under sin Beskyttelsesæra i de sidste 10—20 Aar gaaet langt stærkere frem i Velvære end England. Altsaa dette Argument, hentet fra England, er ikke ganske holdbart. Man maa ogsaa vel erindre, at England har af mange Grunde en overvældende Magt fremfor de fleste andre Nationer. Og naar man siger, at England er bleven særlig mægtigt som industrielt Land, efter at det er gaaet ind paa Frihandelsprincippet, kunde man maaske vende det om og sige, at naar England var naaet til det Punkt, at det kunde sige: nu etablere vi Frihandel, saa laa det netop i den Omstændighed, at England indtil det Tidspunkt havde haft en ret alvorlig Beskyttelse, der havde hjulpet det frem til et saa stærkt industrielt Standpunkt, at det kunde sige, at det nu var stærkt nok til at etablere Frihandel, baade fordi det var industrielt stærkt og var en saa uhyre Kolonialmagt og Sømagt, at det kunde gøre, hvad mange andre Lande ikke kunde gøre. Hvad jeg navnlig kunde have ønsket, at det ærede Medlem skulde have oplyst Tinget om i Gaar, var, hvad det er for Ulykker, de ny opdukkende Industrier true vort Land med, samt hvad det vil sige, at en Nedsættelse af Beskyttelse vilde give flere Penge i Told ind i Statskassen.

I Dag har det ærede 3dje Medlem for 2den Kreds (Jørgensen) sagt, at man maa ikke værne om Storindustrien, bl. a. af den Grund, at den er et Arnested for Socialismen. Ja, det kan naturligvis siges, men jeg skal dertil tillade mig at gøre en kort Bemærkning. Vi hørte i Gaar det ærede 3dje Medlem for 5te Kreds (Brun) udtale, at vor Produktion af Landbrugsprodukter er saa stor nu, at den ikke gerne maa forceres. Det vil altsaa sige, at for at væge os imod at blive fattige, skulle vi vogte os for at producere for

mange Fødevarer. Det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (la Cour) slog paa de samme Strengede, idet han udtalte, at vi maaske stode os bedre ved at producere en Femtedel mindre af Smør, da vi saa for de 4 Femtede af den Smørmængde, vi nu producere, vilde kunne faa de samme Penge som for de 5 Femtede, vi nu producere. — Maa jeg her gøre den lille Indskudsbemærkning, at naar man saa stærkt mangler Afsætningssteder for vort saakaldte og med Rette kaldte gode danske Smør, synes jeg, det er ikke til at forstaa, at saa mange Medlemmer af Rigsdagen, som Tilfældet var, da den Sag laa for, holdt paa, at vi i vore offentlige, statlige og kommunale Anstalter skulde bruge Margarine baade til de sindssvage, som i Reglen have daarlige Maver, og til de gamle paa vore Alderdomsforsørgelsesanstalter, som ogsaa i Reglen have daarlige Maver. Hvis vi mene, at vi mangle Afsætning for vort gode danske Smør, mener jeg, at det er et af de Afsætningssteder, vi, naar man vil være konsekvent, først skulle kaste vore Øjne paa og ikke lukke for. — Nu vender jeg tilbage til den Bemærkning, jeg vilde gøre med Hensyn til, at det ærede 3dje Medlem for 2den Kreds var bange for, at Storindustrien skulde blive et af Socialismens Arnesteder. Naar Forholdet er saa, at et æret Medlem her i Tinget siger, at vi skulle hjælpe Samfundet op ved at producere noget mindre, og et andet æret Medlem siger det samme, saa synes jeg, at det vidner om, at vore Samfundsforhold ikke just ere, som de bør være. Jeg erindrer, at jeg for en Del Aar siden var til Stede paa et Landbrugsmøde, hvor en af Landbrugets Repræsentanter udtalte følgende: „Dersom Forholdene blive ved at udvikle sig saaledes, som de udvikle sig nu, og som de allerede have udviklet sig i en Række af Aar, nemlig saaledes, at man overalt i Verden bliver ved at producere Aar for Aar mere Smør, mere Flæsk, mere Korn, mere Kaffe, mere Sukker, overhovedet mere af alle Livsfornødenheder, maa Resultatet blive, at vi til sidst komme til at sulte ihjel alle sammen“. Den Udtalelse staar jo ikke i nogen synderlig skarp Modstrid med de Udtalelser, der faldt her i Tinget i Gaar; og naar disse Udtalelser ikke alene kunne fremkomme ude paa Møder, men ogsaa her i den lovgivende Forsamling, forekommer det mig, at disse Udtalelser maatte være en Spore for os alle til at overveje, om den Fordring, Socialismen stiller, nemlig at vi skulle pro-